

Ayna 1

– yağmur-kilic · 14 Ekim 2010

begonyalar delimsirek bir şimşekle doğdu aynadan sütlü grilerden fışkıran,
vanilya kokusuydu mayalaşan suratından bal çiçekleri akıtan o yağmurlardı, tenine yaş damlatan

bulutlu yüzüne yapıştırdığı, çizgilerdi zamanın şempanzeler dağılıyordu pürüzlü gölgesinden burnu
karga, teni güvercin, gökkuşağı kanatlarıyla tavus kuşunun posteriydi askısız duran, aynada

soğuk bileklerinden nabızı gökleri titretip geri vuruyordu silkelendiği balkondan kaba bir töhmet
sinesinden fırlayıp çatlattı aynayı

hoş sedalar muştuladığı tarak akıyordu yumurtanın akından Aklanmış tüm aklardan
camların buğusuna çizdiği ilk resim gibi anlamsızlıklardan, duvarlara
damlayan yağmurlar gibi sıvayı kavlatan, her buğusunda nefeslerin
gözü her çağı ısırın, gecenin kumrallığında dahi aynadan hokus pokuslanan nemli yıldız; Vınıldıyor,
gözlerinden ağır tebessümlerle dudaklarındaki son hâl, zaman slaytlarından yansıyor
gözbebeklerindeki aynaya.

üç_beş yorgan ısıtmıyor Mahcup laleler dizilmiş eşarplara. kırılan aynaların ışığı toprağa sarılan
kök gibi uzatıyor başını yalnız bir bedendir fısıldıyor kendisine dikenli havuzlarda rastladığı
duyurgalar son kulaçlarında ömrünün delimsirek bir çığlıktır aynanın duyduğu toplayan
bilmez bu cam kırıkları kime mihnetli, kime zimmetli
Anlayacaktır kendi uğuldayışında küçük rüzgâr Başka ellerin elindedir şimdi sonsuzparça, emanet
güzelliği aynaların...

8 Ekim 2010 Cuma Halime Erva Kılıç